

ร่างมาตรฐาน เป็นการแสดงที่มีวิวัฒนาการมาจาก รำโทน เป็นการรำและร้องของชาวบ้าน ซึ่งจะมีผู้รำทั้งชาย และหญิง รำกันเป็นคู่ ๆ รอบ ครกตำข้าวที่วางคว่ำไว้ หรือไม่ก็รำกันเป็นวงกลม การรำ และร้องเป็นไปตามความถนัด ไม่มีแบบแผนกำหนดไว้ มุ่งเน้นที่ความสนุกสนานรื่นเริงเป็น ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ในสมัย จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการละเล่นรื่นเริงประจำชาติ จึงได้มอบหมายให้กรมศิลปากรปรับปรุงรำโทนเสียใหม่ให้เป็นมาตรฐาน มีการแต่งเนื้อร้อง ทำนองเพลงและนำท่ารำจากแม่บทมากำหนดเป็นท่ารำเฉพาะแต่ละเพลงอย่างเป็นแบบแผน ร่างมาตรฐาน ประกอบด้วยเพลงทั้งหมด ๑๐ เพลง นายมนตรี ปราโมทย์ และ ท่านผู้หญิงละเอียด พิบูลสงคราม แต่งเนื้อร้อง กรมศิลปากร และกรมประชาสัมพันธ์เป็นผู้แต่ง ทำนอง ประดิษฐ์ทำรำโดย นางลมุล ยมะคุปต์

นางมัลลี คงประภัศร์ และนางศุภลักษณ์ ภัทรนาวิก

พระสันตะปาปา คือ ประมุขของคริสตจักรโรมันคาทอลิก หรือ ผู้ปกครองชาวคาทอลิกทั่วโลก เป็นผู้สืบทอดตำแหน่งจากเซนต์ปีเตอร์ หรือนักบุญเปโตร อัครสาวกที่พระเยซูคริสต์ ทรงแต่งตั้งให้เป็นพระสันตะปาปาองค์แรก โดยสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เป็นพระสันตะปาปาองค์ที่ 266 ซึ่งนับเป็นองค์แรกจากทวีปอเมริกาใต้ และเป็นองค์แรกในรอบ 1,300 ปี ที่ไม่ใช่ชาวยุโรป สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส พระประมุขพระศาสนจักรโรมันคาทอลิก และพระประมุขแห่งนครรัฐวาติกัน ทรงเป็นพระสันตะปาปา ลำดับที่ 266 มีพระนามเดิมว่า ฮอร์เก มารีโอ แบร์โกลิโอ ประสูติเมื่อวันที่ 17 ธันวาคม ค.ศ. 1936 (พ.ศ. 2479) ที่กรุงบัวโนสไอเรส ประเทศอาร์เจนตินา ทรงสำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี จากมหาวิทยาลัยบัวโนสไอเรส และประกาศนียบัตรสาขาวิชาปรัชญา จาก Colegio Máximo San José ทรงเป็นอาจารย์วิชาวรรณกรรมและจิตวิทยาที่ Colegio de la Inmaculada และ Colegio del Salvador ทรงศึกษาวิชาเทววิทยา (theology) และถวายพระองค์เป็นนักบวชบาทหลวงในคณะแห่งพระเยซูเจ้า (เยสุอิต) จากนั้น ทรงดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ทางเทววิทยา โดยทรงสอนที่มหาวิทยาลัย Facultades de Filosofía y Teología de San Miguel

ไวกกิ้ง นั้นใช้เรียกรวมๆ กลุ่มนักรบ นักเดินทาง พ่อค้า ที่เดินทางมาจากกลุ่มประเทศแถบสแกนดิเนเวีย อันได้แก่ เดนมาร์ก นอร์เวย์ และสวีเดน ทั้งที่แต่ละภูมิภาคมีการปกครองเป็นเอกเทศ มีความแตกต่างกัน

หลายๆ ด้าน แต่สำหรับคนแดนอื่นจะเรียกเหมารวมพวกนี้ว่าไวกิงทั้งหมด เพราะคนทางทางเหนือมันถูกมองว่าเป็นพวกนอกรีตในสายตาของชนชาติที่โดนบุกเข้าปล้น ซึ่งก็คือชาวคริสต์ในสมัยนั้นนั่นเอง

ต้นกำเนิดของคำว่าไวกิงนั้น แท้จริงแล้วยังไม่สามารถหาต้นตอได้ว่าใครเป็นผู้เริ่มใช้ เพราะสำหรับชาวสแกนดิเนเวียโบราณก็ไม่เรียกตัวเองด้วยคำนี้ หรือกระทั่งชนชาติที่โดนไวกิงเข้าปล้นก็ไม่เรียกเช่นกัน คำที่พอจะคุ้นเคยใกล้เคียงเห็นจะเป็นคำว่า นอร์มันส์ (Normans) ที่ชาวแฟรงค์ส์ (Franks) หรือคนฝรั่งเศสโบราณใช้เรียกพวกนี้นั่นเอง ซึ่งมีความหมายตรงตัวว่า กลุ่มคนจากทางเหนือ (เพราะพวกนี้ล่องน้ำมาจากทิศเหนือ)

โพธิ์คยา หรือชาวไทยนิยมเรียก พุทธคยา เป็นพื้นที่ทางศาสนาและสถานที่จาริกแสวงบุญที่มีความเกี่ยวเนื่องจากหมู่มหาโพธิ์วิหาร โพธิ์คยาดังอยู่ในอำเภอคยา รัฐพิหาร ประเทศอินเดีย เป็นที่รู้จักในฐานะสถานที่ตรัสรู้ของพระโคตมพุทธเจ้า พระศาสดาของศาสนาพุทธ ภายใต้ต้นโพธิ์ นับตั้งแต่ในอดีต โพธิ์คยาได้สถานะเป็นสถานที่ทางศาสนาต่อทั้งชาวฮินดูและชาวพุทธมาตลอด พุทธคยา ปัจจุบันตั้งอยู่ด้านตะวันตก

ของแม่น้ำเนรัญชรา ไกลจากฝั่งแม่น้ำประมาณ 350 เมตร (นับจากพระแท่นวัชรอาสน์) พุทธคยา มี
สัญลักษณ์ที่สำคัญคือองค์เจดีย์สี่เหลี่ยมที่สูงใหญ่ โดยสูงถึง 51 เมตร ฐานวัดโดยรอบได้ 121.29 เมตร
ล้อมรอบด้วยโบราณวัตถุ โบราณสถานสำคัญ เช่น ต้นพระศรีมหาโพธิ์ พระแท่นวัชรอาสน์ ที่ประทับตรัสรู้
และอนิมิต्तเจดีย์ เป็นต้น ซึ่งนอกจากพุทธสถานโบราณแล้ว บริเวณโดยรอบพุทธคยาก็ยังเป็นที่ตั้งของวัด
พุทธนานาชาติ รวมทั้งวัดไทยคือ วัดไทยพุทธคยา